

Poslední dobou jsem opět zaslechl něco v tom smyslu: Komunisti padli, tak jsou zbyteční. Kdo? Například folkaři. Písničkáři se svým vtípem, optimismem, ironií a také nadějí. Takovéto a jim podobné názory mě děsí a to nejen do budoucna ale i do minulosti. Zaslechl jsem to i od lidí na jejichž straně jsem stál a vážil si jich. Ne, že by se něco změnilo, ale překvapilo mě to. To, co nám vadilo, nebyla idea. Ta se konec konců, v určitém stupni vývoje, líbí každému. Vadila nám partička znučených flákačů, která se snažila, v čele s IDEOU předělat svět k obrazu svému. Styl křížáci v Jeruzalémě. Pardon. Moderně. Měli vyspělejší techniku. Představte si takovýho Araba bušícího svědomitě hlavou do modlitebního koberečku. Do městečka vtrhne parta ozbrojenců, huláká něco jako, že ode dneška platí nové a lepší zákony, káže něco v tom smyslu, co zná Arab leda z pohádek. Místo děje: Vysočina - osoba sedlák. Do městečka vtrhne parta ozbrojenců. Huláká něco jakoNo a to je jen globální pohled. Každý jsme jinej. Všeobecně známá věc. Výklad IDEJE také. Vznikl chaos paskvilů zvaných zákony. Některé

zabíjely. Za některé tě mohli trestat, aniž bys je porušil. Některé byly směšné a k smíchu. \Ideologická morálka.\ Většina jich však bohužel naprosto zevšedněla. \Ideologická morálka.\ Ve jménu I.M. nazval poměrně nedávno veřejně \nemam výraz\ dvě malé děti vlčími. Nehodlám tady řešit stupeň demokracie u nás, ani pojem výrazu svoboda rasy a přesvědčení. Jde mi jen o ty děti. Ony totiž budou muset ten cejch, kterej si vymyslel \nemam výraz\, nosit celej život! A že je to někdy k smíchu? Hurá! Když jsem byl ještě kluk, tak existoval club důchodců, kterému se všeobecně říkalo „Šedej mor“. Jejich činnost spočívala ve sbírání ventilků všeho druhu a vybírání pokut za jízdu na kole po chodníku. Dneska se jdu projít do parku s pejskem, srazí mě cyklista a ještě mě seřve, že mu lezu na cyklostezku. Chtěl jsem tím jenom říct, že tady za čtyřicet let vyrostly dvě generace, které znají jen ideu a nic jiného. Revoluce nevyměnila lidi za jiný. Zvyky zůstaly. Prostě, neztratil jsem žádný důvod remcat. Nebo je to myšleno, nedej bože, tak, že ti, *kdo tak myslí*, bez komunistů nedokážou existovat???

Fikus

Týdeník Nájezd - vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 26.2.2014, číslo 115, online: najezd.wz.cz

26.2. Dorota. Doris.
Přejeme vše nejlepší.
Máchalovou zná kde kdo. No, a Doris je jen nóbl dorota.

Neříkadla

Pan J o 5 dětem (s příspěvím a inspirací od pana B)

řekni nula
nula
venku se kdosi bula

řekni jedna
jedna
piva plna bedna

řekni dva
dva
došel sem dom ledva

řekni tři
tři
řit si vytři

řekni čtyři
čtyři
zbraň už na tě miři

řekni pět
pět
opice je tu hned

řekni šest
šest
braň svoji čest

řekni sedum
sedum
jdi nahaty před dum

řekni osum
osum
nastav prdel kosum

řekni devět!
devět
sežere tě pičomedvěď!

Tomu všemu mé díky
První šátek
a poslední vydechnutí,
Není příliš slušné o tom mluvit,
ovšem jen tak spočívat je snad ještě daleko
horší.
Nesvlékám šat při každém setkání
a ani v nejmenším nehodlám na svých
zvyklostech cokoliv měnit.
Stanout pod cizím oknem
a to své stále míjet.
Co z toho všeho může tak vzejít?
První dopad nedosušené slzy
byl vždy jen pár kroků od nás.
Nikdo nebyl schopen vstát
a otevřít ty zatracené dveře.
Miliony pohlavních aktů pro ničemnou
skutečnost.
Tam, kde jiní zanechávají odpočívat své kadeře,
zanechám rozum.
Který jen vzpomíná,
nevytváří.
Namaluj mi na tvář znamení hanby,
vydám se sám položit kámen mudrců tam,
kde ho již nikdo nenajde
a nepochopí tak nekonečnou zákonitost omylů.
První šátek se ve větru vlní
a mně není vůbec trapné o tom mluvit.
Je lepší se celé noci převalovat
a nikdy nedosáhnout spánku,
než se jen spokojeně kolíbat na arše
nevědomosti.
Mohl jsem si zvolit zcela odlišný scénář,
bez zbytečných překážek,
bez slastí trhajících údy u samých kořenů.
Tolik již bylo polibků,
keců
a zpocených tváří.
Je možná na čase vše ukončit,
vykřičet se do větru
a usnout v tvém náručí bez možnosti odvolání.
Čekal jsem dlouho na vás všechny,
ale sám sebe jsem se nedočkal.
Odpusťte, mé veškeré múzy,
že jsem špatně naslouchal
a vyslovoval pokaždé cizí jméno.

Nejsem ten, za kterého jste mě snad mohly mít.
Jsem křivka na čáře života,
jsem dárce se špatnou krví.
Vyleťte, ptáci, z mých dlaní
a konečně dokončte své dílo.
Kdo má vydržet to nekončící čekání?
Žádný hrdina není skutečný
a slova lásky jsou dost možná podvrh.
Pokud se i tentokrát mylím,
je to jasné znamení toho,
že oči nevládnou pouze svým barevným
odstínem.
Jako odraz hluchavky se snažím ukrýt před
skutečným činem.
Nevládnou potřebnou mocí,
musím jen stát
a nechat na své tělo dopadat nikdy nekončící
sílu naděje.
Právě pro ten pocit odloučení,
který znám z dětství
a nikdy mě ani na chvíli neopustil.
Dost možná se jednou přeci jen ukloním
a stanu se živou sochou.
Než se ovšem něco takového stane,
budu doufat,
že ještě jednou,
naposledy,
dostanu možnost za to všechno poděkovat.

Rogo, 13.2.2014, Domek-Mlýnská (uprostřed noci)

Deep Purple v Pardubicích (14.2.)

Do Pardubic přijeli Deep Purple a burani.
Buranství se dle mého neodvozuje místem
bydliště, ale chováním. Na Párply chodím
pravidelně (a burani taky). Tentokrát bylo
jejich procento i chování hodně citelné.
Chápu, že se vždy objeví lidi, co přišli jen na
„Smoukáč“ a na všechno/y ostatní dlabou.
Nicméně není nutné to dávat všem okolo
najevo a tím jim kazit zážitek. Tentokrát byl
jejich projev natolik silný, že rušil i kapelu.
Nejvíce to bylo vidět během kytarového sóla.
Párplové jsou profíci, podali standardně
kvalitní výkon, ale nic navíc. Zkuste se bavit
improvizacemi za řevu: „Di s tím do píce,
zahraj Smoukáč!“

Jeejay

Jedna

dvě

tři

čtyři

pět

šest

sedm

osm

devět...

...to jsem z toho
pičomedvěd!